

wtorek, 20.02.2024

Wspomnienie świętych Franciszka i Hiacynty Marto, dzieci fatimskich

Franciszek i Hiacynta Marto, kanonizowani przez papieża Franciszka w Fatimie 13 maja 2017 r., to pierwsze wyniesione na ołtarze dzieci, które nie są męczennikami. Franciszek Marto urodził się 11 czerwca 1908 r. w Aljustrel w parafii Fatima, należącej do diecezji Leiria-Fatima, jako szóste z siedmiorga dzieci ubogiego małżeństwa Manuela Pedro Marto i Olímpii de Jesus. 20 czerwca został ochrzczony w parafialnym kościele w Fatimie. Podobnie jak większość dzieci z ówczesnych portugalskich wiosek, chłopiec nie umiał czytać ani pisać. W wieku 8 lat rozpoczął pracę jako pastuszek, wypasając - wraz ze swoją siostrą Hiacyntą i kuzynką Łucją dos Santos - owce należące do rodziców. W 1916 roku był świadkiem trzech objawień Anioła Pokoju, który poprosił dzieci o modlitwę do Trójcy Przenajświętszej, Najświętszego Serca Jezusowego i Niepokalanego Serca Najświętszej Maryi Panny. Wiosną i jesienią Anioł ukazał mu się na wzgórzu Cabeço, a latem - w pobliżu studni zwanej Arneiro. W 1917 r. Franciszek wraz z młodszą siostrą Hiacyntą i kuzynką Łucją, byli świadkami sześciu objawień maryjnych, które miały miejsce 13 maja, 13 czerwca i 13 lipca w Cova da Iria, 19 sierpnia w Valinhos, a następnie 13 września i 13 października ponownie w Cova da Iria. Podczas objawień, Franciszek widział postać Anioła i Maryi, jednak nie słyszał żadnego z wypowiedzianych przez nich słów. Wkrótce po objawieniu z 13 lipca, kiedy Maryja powierzyła dzieciom tajemnice, rodzeństwo zostało aresztowane przez władze gminy Vila Nova de Ourém, lecz pomimo dwudniowego przetrzymywania w więzieniu i zastraszania dzieci nie wyjawily treści orędzia przekazanego im przez Matkę Bożą. W październiku 1918 r. Franciszek zapadł na gripę "hiszpankę", której epidemia panowała wówczas na Półwyspie Iberyjskim. Jego choroba trwała do wiosny 1919 r. 2 kwietnia Franciszek przystąpił do pierwszej spowiedzi, a następnego dnia przyjął Pierwszą Komunię Świętą, będącą zarazem wiatykiem. Zmarł 4 kwietnia 1919 r. Następnego dnia został pochowany na cmentarzu w Fatimie. 17 lutego 1952 r. nastąpiła ekshumacja jego ciała, które 13 marca przeniesiono do bazyliki fatimskiej. Hiacynta Marto urodziła się 11 marca 1910 r. w Aljustrel. Była najmłodsza z siedmiorga rodzeństwa. 19 marca została ochrzczona w kościele parafialnym w Fatimie. W 1916 r. wraz z Franciszkiem i kuzynką Łucją dos Santos zaczęła wypasać owce należące do rodziców i wraz rodzeństwem była świadkiem trzech objawień Anioła: wiosną i jesienią na wzgórzu Cabeço, a latem w pobliżu studni Arneiro. W 1917 r. wraz z bratem i kuzynką doświadczyła także sześciu objawień Matki Bożej. W przeciwieństwie do Franciszka, Hiacynta słyszała słowa wypowiedziane przez Maryję, choć rozmawiała z Nią jedynie Łucja. W październiku 1918 r. Hiacynta, podobnie jak brat, zaraziła się gripą "hiszpanką", której powikłania doprowadziły do śmierci dziewczynki. Od 1 lipca do 31 sierpnia 1919 r. dziewczynka przebywała w szpitalu w Vila Nova de Ourém. W styczniu 1920 r. trafiła do ochronki w Lizbonie, a stamtąd do szpitala. Tam przeszła operację usunięcia dwóch żeber, która przyniosła bolesne komplikacje. 16 lutego 1920 r. po raz siódmy objawiła jej się Matka Boża. Po tym widzeniu Hiacynta przestała cierpieć. Zmarła wieczorem 20 lutego 1920 r., a przed śmiercią zdążyła przystąpić do pierwszej w życiu spowiedzi. Cztery dni później została pochowana w Vila Nova de Ourém. 12 września 1935 r. jej ciało przeniesiono na cmentarz w Fatimie i złożono obok ciała Franciszka, skąd 1 maja 1951 r. zostało przeniesione do bazyliki. Jak pisała w swoich "Wspomnieniach" s. Łucja dos Santos, Franciszek i Hiacynta po objawieniach, pomimo dziecięcego wieku, skoncentrowali swoje życie na Bogu, modlitwie i podejmowaniu różnorodnych ofiar i cierpień w intencji grzeszników. Oprócz modlitwy i wyrzeczeń, odwiedzali i pocieszali potrzebujących, a niekiedy udzielali im także rad. O ich duchowej dojrzałości świadczy także postawa wobec własnej śmierci, przed którą dzieci pocieszały bliskich i o której mówiły, że jest przejściem do nieba i spotkaniem z Bogiem. Podczas objawień Matka Boża zapowiedziała dwójce rodzeństwa, że wkrótce zabierze ich do nieba. Proces beatyfikacyjny rodzeństwa Marto toczył się w latach 1952-1979 i zakończył się promulgacją dekretu Kongregacji Spraw Kanonizacyjnych o heroicznosci ich cnót. W 1999 r. została uznana

autentyczność pierwszego z cudów za ich przyczyną, dotyczącego uzdrowienia franciszkańskiej tercjarki Marii Emilii Santos, która przez 20 lat pozostawała unieruchomiona z powodu choroby kości. Jan Paweł II beatyfikował Franciszka i Hiacyntę Marto 13 maja 2000 r. w Fatimie podczas swojej wizyty w Jubileuszowym Roku 2000. Następny cud uznany w procesie kanonizacyjnym dotyczył uzdrowienia brazylijskiego chłopca, do którego doszło w 2007 r. Wówczas, w trzy dni po tragicznym wypadku, podczas którego chłopiec wypadł z okna i doznał poważnych uszkodzeń mózgu, które groziły utratą życia lub głęboką niepełnosprawnością, dziecko w niewytłumaczalny sposób odzyskało zdrowie i sprawność. W marcu 2017 r. Kongregacja Spraw Kanonizacyjnych ogłosiła dekret uznający ten cud. Kanonizacji Franciszka i Hiacynty dokonał w Fatimie w 100. rocznicę objawień maryjnych papież Franciszek. Obecnie trwa proces beatyfikacyjny trzeciej uczestniczki objawień maryjnych, s. Łucji Dos Santos (1907-2005). Źródło: <https://brewiarz.pl/czytelnia/swieci/02-20c.php3> https://pl.wikipedia.org/wiki/Franciszek_i_Hiacynta_Marto